

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Kanton

Locatie Hilversum

Rolnummer: 1295473 CV EXPL 11-5803

Datum: 13 juni 2012

530

Vonnis van de kantonrechter

In z a k e

de naamloze vennootschap ABN AMRO BANK N.V.

gevestigd te Amsterdam

eiseres in conventie

verweerster in reconventie

nader te noemen ABN

gemachtigde: GGN Amsterdam

t e g e n

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]
gedaagde in conventie
eiseres in reconventie
nader te noemen [REDACTED]
procederende in persoon

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

De volgende processtukken zijn ingediend:

- de dagvaarding, met producties, van 30 september 2011 inhoudende de vordering van ABN;
- de conclusie van antwoord van [REDACTED]

Daarna is bij tussenvonnis van 7 december 2011 een verschijning van partijen ter terechtzitting bevolen. Deze zitting heeft op 24 april 2012 plaatsgevonden. Verschenen zijn mr. L.T. Montauban – Schmidt als gemachtigde van ABN en [REDACTED] als gemachtigde van [REDACTED]. Partijen hebben hun standpunt toegelicht. [REDACTED] heeft dit gedaan aan de hand van een op voorhand toegezonden stuk.

Daarna is vonnis bepaald.

GRONDEN VAN DE BESLISSING**In conventie en in reconventie**

1. Als gesteld en niet (voldoende) weersproken staan de volgende feiten en omstandigheden vast:
 - 1.1. ABN heeft op 16 juli 1997 met [REDACTED] een Flexibel krediet overeenkomst gesloten.
 - 1.2. De kredietlimiet bedroeg f 30.000,00.
 - 1.3. De Wet op het Consumentenkrediet is op de overeenkomst van toepassing.

In conventie

2. ABN vordert dat [REDACTED] bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis veroordeeld zal worden tot betaling van € 14.661,87, zijnde € 14.379,79 aan hoofdsom en € 282,08 aan rente, berekend tot 22 september 2011, te vermeerderen met de wettelijke rente over € 14.379,79 vanaf 30 september 2011 tot de dag van de algehele voldoening. Tenslotte vordert ABN [REDACTED] te veroordelen tot betaling van de kosten van de procedure.
3. ABN stelt hiertoe dat bij het aangaan van de overeenkomst de variabele rente is vastgesteld op 10,2%. De overeenkomst is niet meer in haar bezit. [REDACTED] heeft gedurende tenminste twee maanden haar maandtermijn niet voldaan. Een aantal betalingen zijn gestorneerd. ABN heeft, nadat aanmaning niet tot betaling leidde, van haar bevoegdheid gebruik gemaakt om het gehele saldo vervroegd op te eisen. ABN heeft de zaak uit handen gegeven aan haar incassogemachtigde. Op dat moment bedroeg het saldotekort € 14.370,70. Omdat het contractuele rentepercentage niet meer is na te gaan, wordt bij de berekening van de rente de wettelijke rente gehanteerd. De incassogemachtigde van ABN heeft [REDACTED] bij herhaling tot betaling gesommeerd. Nu betaling is uitgebleven heeft ABN er recht en belang bij om betaling in rechte af te dwingen.
4. [REDACTED] voert gemotiveerd verweer tegen de vordering en stelt daartoe dat zij de maandelijkse termijnen van € 272,27 vanaf 1997 steeds heeft voldaan, in ieder geval tot en met 2010. Dat betekent dat zij € 43.290,00, oftewel meer dan drie keer het kredietbedrag aan ABN heeft betaald. Er moet rekening gehouden worden met een redelijke rente. Zij twijfelt aan de juistheid van het gestelde openstaande bedrag. De schuld kan afgelost zijn.
5. Uit de door ABN bij de dagvaarding overgelegde stukken blijkt dat zij, naast de kredietvergoeding waarvoor geen percentage wordt genoemd, debetrente berekent. De kantonrechter neemt aan dat deze debetrente als vertragsvergoeding heeft te gelden.
6. In het tussenvonnis van 7 december 2011 heeft de kantonrechter, gelet op de dwingendrechtelijke regels in de Wet op het Consumentenkrediet, bepaald dat ABN een specificatie diende over te leggen waaruit de berekende maximum kredietvergoeding, de berekende vertragsvergoeding en de berekende boeterente blijken. Ter zitting van 24 april 2012 is vastgesteld dat ABN deze gegevens niet aan haar gemachtigde en de kantonrechter heeft verstrekt. De gemachtigde van ABN heeft ter zitting evenmin opheldering kunnen geven over de door ABN gemaakte berekeningen. Zij heeft weliswaar nog aangeboden om de vordering nader te specificeren, maar de kantonrechter ziet hiertoe geen aanleiding nu ABN daar bij tussenvonnis reeds toe in de gelegenheid is gesteld en daarvan geen gebruik heeft gemaakt.
7. Door het nalaten van ABN kan de kantonrechter niet beoordelen of ABN bij het bepalen van de kredietvergoeding en de vertragsvergoeding rekening heeft gehouden met de bepalingen uit de wet. De kantonrechter kan daardoor niet vaststellen of de hoofdsom en de gevorderde rente correct zijn vastgesteld. De vordering zal derhalve als onvoldoende onderbouwd afgewezen worden.

In reconventie

8. [REDACTED] vordert ABN te verplichten om een herberekening te maken van het openstaande bedrag onder hantering van een redelijk rentepercentage. Verder vordert ABN te veroordelen tot betaling van € 89,25 aan kosten voor het inwinnen van juridisch advies.
9. Uitgaande van een realistische rente zou [REDACTED] zelfs een vordering op ABN kunnen hebben.
10. ABN betwist de vordering.
11. Gelet op het oordeel in conventie heeft [REDACTED] geen belang bij een oordeel in reconventie. Haar vordering wordt daarom afgewezen.

In conventie en in reconventie

12. Gelet op de uitkomst van de procedure wordt ABN veroordeeld in de kosten zowel in conventie als in reconventie. Op grond van artikel 238 lid 1 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kent de rechter de winnende, zelf procederende partij, een vergoeding toe voor noodzakelijke reis- en verblijfkosten en eventueel voor verletkosten, alles voor zover samenhangend met het bijwonen van zittingen. Nu de door [REDACTED] gevorderde kosten hier niet op zien worden deze afgewezen.

BESLISSING

De kantonrechter:

In conventie:

- I. wijst de vordering af;
- II. veroordeelt ABN in de kosten van het geding aan de zijde van [REDACTED] gevallen, tot op heden begroot op nihil.

In reconventie:

- III. wijst de vordering af;
- IV. veroordeelt ABN in de kosten van het geding aan de zijde van [REDACTED] gevallen, tot op heden begroot op nihil.

Aldus gewezen door mr. A. Sissing, kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 13 juni 2012 in tegenwoordigheid van de griffier.

De griffier

[Handwritten signature of the clerk]

De kantonrechter

[Handwritten signature of the judge]

VOOR FOTOCOPIE

Conform aan het origineel, berustende bij de rechtbank Amsterdam, sector kanton, locatie Hilversum

In naam des Konings

arrest

GERECHTSHOF AMSTERDAM

afdeling civiel recht en belastingrecht, team I

zaaknummer : 200.113.720/01

rol-/zaaknummer rechtbank te Amsterdam : 1295473 CV EXPL 11-5803

arrest van de meervoudige burgerlijke kamer van 7 mei 2013

inzake

de naamloze vennootschap ABN AMRO BANK N.V.,
gevestigd te Amsterdam,
appellante,
advocaat: mr. E.L. Polak te Amsterdam,

tegen

████████████████████
wonend te ██████████
geïntimeerde,
advocaat: mr. M. Treur te Utrecht.

1. Het geding in hoger beroep

1.1 De partijen worden hierna ABN en ██████████ genoemd.

1.2 ABN is bij dagvaarding van 4 september 2012, gevolgd door een herstelexploot van 14 september 2012, in hoger beroep gekomen van een vonnis van de rechtbank te Amsterdam, Sector Kanton, Locatie Hilversum, zoals dat onder bovengenoemd zaak-/rolnummer op 13 juni 2012 is gewezen tussen haar als eiseres in conventie, verweerster in reconventie en ██████████ als gedaagde in conventie, eiseres in reconventie is gewezen.

1.3 De dagvaarding van 4 september 2012 bevat de grieven en producties. ██████████ heeft een memorie van antwoord ingediend, voorzien van een productie, en vervolgens hebben partijen arrest op de stukken gevraagd.

1.4 ABN heeft geconcludeerd, zakelijk weergegeven, dat het hof het vonnis van de rechtbank Amsterdam, Sector Kanton, Locatie Hilversum, van 13 juni 2012 zal vernietigen en alsnog, uitvoerbaar bij voorraad, ██████████ in conventie zal veroordelen tot betaling aan ABN van een bedrag van € 14.661,87, te vermeerderen met wettelijke rente, met veroordeling van ██████████ in de kosten van het geding in beide instanties.

heeft geconcludeerd dat het hof het vonnis in conventie zal bekrachtigen en ABN zal veroordelen, bij arrest uitvoerbaar bij voorraad, in de kosten van - zo verstaat het hof - het hoger beroep.

1.5 Geen van beide partijen heeft in hoger beroep bewijs aangeboden.

2. Beoordeling

2.1 De rechtbank heeft in het bestreden vonnis onder rov. 1.1 tot en met 1.3 een aantal feiten vastgesteld. Die feiten zijn niet in geschil en dienen derhalve ook het hof tot uitgangspunt.

2.2 Het gaat in deze zaak om het volgende:

a. Tussen ABN en is op 16 juli 1997 een overeenkomst 'Flexibel Krediet' gesloten onder contractnummer 40.29.08.643, met een kredietlimiet van € 13.613,41 (destijds NLG 30.000,00).

b. Op deze overeenkomst is de Wet op het consumentenkrediet van toepassing.

c. heeft vanaf enig moment in het jaar 2010 geen betalingen uit hoofde van de overeenkomst meer verricht.

2.3 In dit geding heeft ABN van betaling van een bedrag van in hoofdsom € 14.661,87 gevorderd, te vermeerderen met rente en kosten. Volgens ABN is voormeld bedrag het saldotekort zoals dat bestond op het moment dat zij de vordering op ter incasso uit handen heeft gegeven. ABN stelt gerechtigd te zijn het openstaande saldo volledig op te eisen omdat ten minste twee maanden haar verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst niet is nagekomen.

2.4 heeft zich - onder meer - verweerd met de stelling dat zij in de loop der jaren een aanzienlijk bedrag, te weten meer dan drie maal het kredietbedrag zelf, aan ABN heeft betaald en dat zij, nu ABN zelf niet meer beschikt over de overeenkomst, niet kan beoordelen of en zo ja welke schuld zij nog aan ABN zou (kunnen) hebben.

2.5 In het tussenvonnis van 7 december 2011 heeft de rechtbank geoordeeld dat, nu op de overeenkomst de dwingendrechtelijke regels van de Wet op het consumentenkrediet van toepassing zijn, ABN een specificatie diende over te leggen waaruit de berekende maximum kredietvergoeding, de vertragsvergoeding en de boeterente blijken. De rechtbank heeft de vordering van ABN in het eindvonnis afgewezen omdat ABN deze gegevens niet heeft verstrekt en ter zitting (comparitie) evenmin duidelijkheid heeft kunnen verschaffen over de door haar gemaakte berekeningen. De rechtbank oordeelde dat zij hierdoor niet kan vaststellen of de hoofdsom en de gevorderde rente correct zijn vastgesteld zodat de vordering als onvoldoende onderbouwd dient te worden afgewezen. Het hoger beroep richt zich met een grief tegen deze afwijzing. ABN heeft geen grieven gericht tegen het tussenvonnis van 7 december 2011, zodat in het hoger beroep als vaststaand moet worden

aangenomen dat de rechtbank ABN terecht heeft opgedragen de maximum kredietvergoeding en de vertragingsvergoeding te specificeren.

2.6 ABN heeft in het hoger beroep gesteld dat de Wet op het consumentenkrediet van toepassing is op de tussen haar en [REDACTED] gesloten overeenkomst en dat deze wet 'derhalve' door haar telkenmale in acht is genomen. Ter onderbouwing daarvan – zo begrijpt het hof – legt ABN een historisch overzicht over van opnames en betalingen onder het krediet.

2.7 Het hof is van oordeel dat zonder nadere toelichting bij dit overzicht, die volledig ontbreekt, niet kan worden aangenomen dat reeds daaruit zou blijken dat ABN de bepalingen van de Wet op het consumentenkrediet heeft nageleefd en dat [REDACTED] daarom aan ABN een bedrag van in hoofdsom € 14.661,87 is verschuldigd. Onder meer kan het hof op grond van dit enkele overzicht niet nagaan welke contractuele rente tussen partijen is overeengekomen en in rekening gebracht. Nu dit alles door [REDACTED] (voldoende) gemotiveerd is betwist en ABN geen nader bewijs van haar stellingen ter zake heeft aangeboden, moet ook in hoger beroep geoordeeld worden dat de vorderingen van ABN AMRO niet voor toewijzing in aanmerking komen.

2.8 Op grond van het voorgaande faalt de grief en zal het vonnis waarvan beroep worden bekrachtigd. ABN zal als in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten van het hoger beroep.

3. Beslissing

Het hof:

bekrachtigt het bestreden vonnis;

veroordeelt ABN in de kosten van het geding in hoger beroep en begroot die kosten, voor zover tot heden aan de zijde van [REDACTED] gevallen, op € 666,- aan verschotten en € 894,- voor salaris van de advocaat;

verklaart de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit arrest is gewezen door mrs. G.C.C. Lewin, D.J. Oranje en M. Kremer en in het openbaar door de rolraadsheer uitgesproken op 7 mei 2013.

